

XÁ CHI TÁM NGỌN GIÓ ĐỜI

Được rồi Mát, Khen rồi Chê
Vinh liền tới Nhục, Sướng kè Khổ đau
Gió đời tám ngọn trước sau
Luôn gây loạn động, đua nhau dâng trào.

*

ĐƯỢC khi lợi lộc tuôn vào
Thấy mình hưng thịnh, dạt dào sướng vui
Hưởng lời, thích thú mãi thôi
Thắng rồi ngã mạn, thành thơ tự hào!
Đến khi **MÁT**, bị tổn hao
Thấy mình thua thiệt, lao đao tâm hồn
Ngẩn ngơ, tiếc nuối, đau buồn
Chỉ vì lỗ lã mãi luôn muộn phiền!

*

Nghe lời đồn đãi ngợi **KHEN**
Mê câu tán tụng chẳng thèm nghĩ xa
Vênh vang trong cõi ta bà
Danh thơm, tiếng tốt cho là đúng thôi!

Bị khinh **CHÊ** sẽ tức thời
Giận câu chỉ trích, hận lời gièm pha
Bất an, tự ái xót xa
Bực vì tiếng xấu khó mà lặng thinh.

*

Được ca ngợi thấy quang **VINH**
Nghe câu tâng bốc nghĩ mình nhất thời
Oai danh tưởng nổi nhất đời
Tâm đâu còn tỉnh để rồi xét suy!
Thấy mình **NHỤC** nhả nã nề
Khi người khiển trách, khinh chê, coi thường
Sinh phiền muộn, thấy tổn thương,
Nhục nhằn kiếm cách tìm đường thanh minh!

*

SƯỚNG khi hạnh phúc, an bình
Thuận duyên mãn nguyện đời mình thăng hoa
Thành công, vui sướng chan hòa
Lạc quan cứ nghĩ “ta” là trường sanh!
Đến khi **KHỔ** nào vây quanh
Chướng duyên cơ cực trở thành đắng cay
Bi quan, nản chí, hao gày
Thân tâm cảm thấy đọa đày, bất an!

*

Nhân sinh trong cõi dương gian
Mãi lao đao bởi tám làn gió trên
“Khen-Chê”, “Được-Mất” luân phiên
“Nhục-Vinh”, “Sướng-Khổ” triền miên rối bời.
Gặp thăng trầm của kiếp người
Giữ tâm bất động ta thời sống vui
An nhiên, xả hết chuyện đời
Sống trong chánh niệm thanh thoi vô bờ.

*

Noi gương mặt đất tro tro
Thơ hay thói, sạch hay dơ xá gì

Dù ai đổ xuống vật chi
Đất bình thản nhận không hề trách than!
Noi gương hoa lúc đông sang
Chịu sương thấm lạnh phủ phàng tang thương
Khi xuân tới rực ánh dương
Hoa mai nở rộ thơm hương dịu dàng!

*

Hãy như tảng đá vững vàng
Há đâu bão táp dễ dàng chuyển lay,
Hãy như sư tử mạnh thay
Há nghe tiếng động run ngay thân mình,
Hãy như gió lướt an bình
Để gì mắc kẹt trong màn lưới giăng,
Hãy như tê giác hiên ngang
Một mình vững bước thênh thang núi đồi!

*

Gió xô sóng cuộn trùng khơi
Nhưng rồi biển lặng nước thời êm xuôi!
Gió gào loạn động đất trời
Quay cuồng thổi tới nhưng rồi sẽ tan!
Gió lay rung chuyển thế gian
Vô thường bản chất gió tàn mau thôi!
“Bát phong” tám ngọn gió đời
Giữ tâm bất động ta thời xá chi!

TÂM MINH NGÔ TẦNG GIAO

(11-2012)